

Filippenzen 2: 5-11

Tijdens de overdenking van de voorgaande verzen heb ik met u nagedacht over het begrip eensgezindheid. Eensgezindheid heeft niet zo zeer met je opvattingen over allerlei zaken te maken, maar met de gerichtheid van je hart. Je bent één van zin als je het goede zoekt voor je broeder of zuster. Volgens vs. 3 moet je je broeder voortreffelijker beschouwen dan jezelf. Daarbij gaat het er niet om dat je klein of negatief over jezelf denkt, alsof hier een negatief zelfbeeld wordt aangeprezen, maar dat je bereid bent je broeder of zuster voorrang te verlenen in plaats van op je eigen strepen te staan.

Dat is wat Paulus in het 5^e vers 'de gezindheid van Christus' noemt. De gezindheid van Christus is zichtbaar als we ons eigen belang ondergeschikt maken aan het belang van een ander. De Here Jezus heeft Zichzelf helemaal weggecijferd voor onze redding, ons welzijn.

Paulus zegt dat Christus in de gestalte van God was. Hij was God zelf. Wij kunnen ons daar niet goed een voorstelling van maken, maar God de Zoon was voor Zijn menswording in Gods heerlijkheid. En die heerlijkheid hield Hij niet angstvallig vast. Ik heb een kleindochter die heel zuinig is op haar Sleich speelgoedpaardjes. Als er een ander kind in de buurt komt schermt ze de paardjes krampachtig vast en houdt ze haar paardjes uit alle macht vast. Ze wil niet dat een ander haar lievelingsspeelgoed afpakt.

Zo was het bij de Here Jezus niet, zegt Paulus. Toen het moment aanbrak dat Hij mens zou worden heeft Hij zich niet uit alle macht krampachtig aan zijn God-zijn vastgeklampt. Hij beet zich er niet in vast. Integendeel Hij deed er vrijwillig afstand van. Hij heeft zichzelf ontledigd.

Dat klinkt nogal mysterieus. Het Griekse woord betekent zoiets als leegschudden, binnenste buiten keren.

Christus heeft, hoewel Hij God was en bleef, bij Zijn menswording op geen enkele manier gebruik willen maken van Zijn goddelijke majesteit en nam de gedaante van een dienstknecht, een slaaf, aan. Toen Jezus geboren werd als een klein hoopje mens, besmeurd door het bloed van de geboorte, toen zijn navelstreng werd doorgeknipt, was er helemaal niets meer van zijn goddelijke heerlijkheid te bespeuren. En dat is tijdens zijn hele menselijke leven zo gebleven. Een gewone man, je kon Hem zien lopen over bergpaadjes en langs korenvelden, soms zwetend

in de zon, soms doornat van de regen, soms sleepten zijn voeten van vermoeidheid en was Hij blij dat Hij even kon zitten bij een waterput. Soms was Hij zo moe dat Hij in slaap viel op de boden van een vissersboot, terwijl er een bulderende storm boven zijn vermoeide hoofd plaatsvond. Dat Hij de Zoon van God was, was niet aan Hem te zien, want Hij had zich ervan ontdaan. Wij denken nog wel eens dat Jezus Zijn goddelijkheid als een soort hulpmotor heeft gebruikt, bijvoorbeeld bij het doen van wonderen of om het te kunnen volhouden op Zijn lijdensweg. Maar dat is niet waar, zegt Paulus. Hij heeft Zich ontledigd. Hij heeft de gestalte van een slaaf aangenomen. En een slaaf kan toch niet beschikken over de macht en de luister van z'n heer. In zijn slavenbestaan heeft Jezus nooit naar de macht willen grijpen. In Jezus' mensheid wordt Zijn gezindheid zichtbaar, een gezindheid die afziet van de greep naar de macht en van het zoeken van eigenbelang.

Voelt u hoe ver dat gaat? Jezus heeft zich volledig weggecijferd om een machteloos bestaan te leiden van dienstbaarheid, terwijl je de macht had om het voor het zeggen te hebben. Daar zijn wij mensen niet zo maar aan toe. Dat gaat dwars tegen onze gezindheid in. Wij lijken vaak meer op mijn kleindochter, die haar speelgoed krampachtig vasthoudt en niets wil loslaten voor een ander.

Het slavenbestaan van de Here Jezus liep uiteindelijk uit op de meest verachtelijke dood die er bestaat, de kruisdood. Naakt hing Hij te kijk voor Jan-en-alleman om zodoende af te rekenen met onze gebrokenheid. Zover ging Hij. De Zoon van God gaf Zijn status prijs ter wille van ons. Hij verwisselde Zijn majesteit voor machteloosheid. Omdat Hij geen gebruik wilde maken van legioenen engelen werd Hij platgewalst. Maar juist die bereidheid om af te zien van de macht en de bereidheid om Zich onder de voet te laten lopen bracht ons vergeving en vrede. Ik word er stil van als ik beseft dat het Hem alles gekost heeft om mij weer in een goede verhouding met God te brengen.

En die gezindheid, die opofferingsgezindheid, behoort nu ook ons leven te stempelen. Paulus maakt de Filippenzen ervan bewust dat een christen niet iemand hoort te zijn die op z'n strepen staat en door dik en dun z'n eigen belang najaagt en zichzelf wil laten gelden, maar iemand die zich inzet voor het heil van de ander. Bijbelgedeelten als deze roepen de vraag op hoeveel het ons mag kosten dat je zuster of broeder Christus leert kennen en ook, hoeveel het ons mag kosten dat een broeder of zuster Christus mag dienen en liefhebben op een manier die bij hem of

haar past. Je begrijpt dan meteen dat eensgezindheid niet hetzelfde is als het hebben van dezelfde visie op alle mogelijke dingen.

Jezus werd een slaaf die letterlijk kapot ging aan het onrecht van deze wereld. Maar vergis je niet. Christus' kruisdood lijkt aan de buitenkant gezien wel het roemloos einde van een wereldvreemd idealisme, maar de uitkomst was in werkelijkheid heel anders. Juist omdat Hij zichzelf wegcijferde en Zich van tafel liet vegen, heeft God Hem uitermate verhoogd en Hem de naam boven alle naam gegeven.

Jezelf wegcijferen voor een ander, je door de gezindheid van Christus laten leiden, mag dan onpraktisch en onzakelijk lijken en tot de ondergang lijken te voeren, toch is de uiteindelijke uitkomst niet de ondergang maar het behoud en de heerlijkheid.

Christus kreeg de naam boven alle naam. Een naam is in de Bijbel veelzeggend. Een naam karakteriseert en typeert iemand. In dit verband is die naam een duidelijke verwijzing naar macht. Christus heeft de grootste naam van allemaal gekregen. Alles en iedereen zal zich onderwerpen aan Christus. Hem eer bewijzen en Hem erkennen als Heer.

Die eer en glorie heeft Hij niet verworven door Zijn macht te tonen maar door Zich weg te cijferen. En wij, zijn kinderen, mogen als Zijn volgelingen vanuit dezelfde gezindheid aan elkaar laten zien wie onze Heiland is. Ik besef dat het ingaat tegen onze menselijke natuur, maar laten we er een gebedszaak van maken dat de gezindheid van Christus ook onder ons meer en meer mag zichtbaar worden.

AMEN